

סח:

עין משפט
נר מצוה

א מ"א פ"ב מהלכות
שנגזרות הלכה ו' ופ"ו
הלכה ב' פסוק עשין דג:

תורה אור השלם

1 האורח בבני ישראל
ולגר הגר בתוכם תורה
אותה יהיה לכם לעשה
בשננה: במדבר טו כט
2 ותפיש אשר תעשה ביד
קמה מן האורח ומן הגר
את ה' הוא מקנה ונקרחה
תקש והוא מקרב עמה:
במדבר טו ל

מוסף רש"י

תורה אחת יהיה לכם.
לעין קרנן כחצי נפרשת
עצרת מוכנים, תורה כל
המורה נמשמע, הוקשה כל
המורה לעין קרנן לעצרת
מוכנים (יבמות טז).

תום' ישנים

א. ונוקדי אחת שהיא הנה
בין שנגת שבת חדין מלאכה
בין בדין שבת ושנגת מלאכה
כפי' רב נחמן לרב חייל
והנה שהיא אחת כהסיד
ולכסוף שבת:

(ב) לרי דפי' דדיק חזלה קמי לה בנח ארמי וכל שפרסא חזי חייב על כל מילאליה ויחשב לי דהא לי אלתערק למימי בנח אחריתא דמסופא שמעין מתקמי יודע שהוא בנח חייב על כל מילאליה ומשמע לי דאסמיה חזי חייב על כל מילאליה ועוד חזי פריך בכחמי ליתמי יודע עיקר בנח וריש הא אחרי הכי פריך למימי יודע עיקר בנח שהוא

[illegible][illegible]

כלל גדול פרק שביעי שבת

אבל לא שבה מאי חייב על כף מלאכה ופלאכה. תימה לרי"י
מנא ליה למידק הכי אימא דלא שבה נמי אינו חייב על כל
ומלאכה ומלאכה אלא על כל שבת ושבת כמו בהביר ולבסוף שבת
ותנא הביר ולבסוף שבת וכו"ש הא דפרי' ומה שפי' בקונטרס דדיק

דחייב על כל מלֵאכָה ומלֵאכָה מדלָה
כִּיֵּל לְהוֹ אֲחֵדֵי מִי שִׂדֵּעַ עֵינָךְ שָׁנָה
וּשְׂכָמָה וְיֹדוּעַ עֵינָךְ שָׁנָה חֵיב עַל
כֵּן שָׁנָה וּשְׂכָנָה דְּהוּא תַּשְׁמַע דְּקֹא
עַל כֵּן שָׁנָה וּשְׂכָנָה עַל כֵּן מֵלֵאכָה
מִן גִּרְאָה לְרִי" דְּאִ"כּ הִיב פִּרְךְ לַעֲיֵל
לְתוּמַּת הִכִּיר וּלְנִסְכּוֹף שָׁנָה וּכְל שָׁנָה הָא
תַּשְׁמַע דְּהָא לֹא אִינְטֵרְךְ לִמְיֹנִי
וְהָא נִמְי אִינְטֵרְךְ לֵאשְׁמַע דְּלִינִי
חֵיב עַל כֵּן מֵלֵאכָה מִמְלֵאכָה וְגִרְאָה
לְרִי" דְּלַעֲיֵל דְּקֹאמֵר לִימְיֹנִי הִכִּיר
וּלְנִסְכּוֹף שָׁנָה וְכִ"שׁ הָא לֹא צִיֵּי לִמְיֹמֵר
מִדְּלָה לִימְיֹנִי כֻּלָּל בְּמַשְׁנֵה אֱלֹהִי ה"פ
מִדְּתַתִּי חֵיב עַל כֵּן שָׁנָה וּשְׂכָנָה הָא
קִתְּיִי אִינִי חֵיב אֱלֹהִי עַל כֵּן שָׁנָה
דְּהוּא תַּשְׁמַע וְלֹא עַל כֵּן מֵלֵאכָה
וּמִלֵּאכָה תַּשְׁמַע דְּעֵינָךְ מִתַּתִּימִן
חֵיבֵיב אֲחָא לֵאשְׁמַעִין דְּחֵיב עַל כֵּן
שָׁנָה וּשְׂכָנָה וְלֹא פִטְוֹרֵא דְּלִינִי חֵיב עַל
כֵּן מֵלֵאכָה וְאִשְׁן מִן לִימְיֹנִי הִכִּיר וּלְנִסְכּוֹף
שָׁנָה דְּהוּי רְבוּחָא טַיִף וְכִ"שׁ הָאִי דְּחֵיב
עַל כֵּן שָׁנָה וְלֹא הוּא גִרְךְ לִמְיֹנִיָּה
בְּחָאִי בְּכָא אֱלֹהִי ה"ל לִמְיֹנִי בְּחַר הִכִּיר
בְּצִבְּא אֲחֵרִיתִי יֹדוּעַ עֵינָךְ שָׁנָה
חֵיב אִינִי אֱלֹהִי עַל כֵּן שָׁנָה וּשְׂכָנָה
לֵאשְׁמַעִין דְּלִינִי חֵיב עַל כֵּן מֵלֵאכָה
וְהִשְׁתֵּא דְּרִיק שְׂמִיר אֲזַל לֹא שְׁמָה
מִזִּיא חֵיב עַל כֵּן מֵלֵאכָה וּמִלֵּאכָה
מִדְּלָה מִי בְּצִבְּא אֲחֵרִיתִי דְּלִינִי חֵיב
אֱלֹהִי עַל כֵּן שָׁנָה וּשְׂכָנָה):

ליראתי חיוודע עיקר שבת וכו' הא. חמיה לר"י לרנא דמאר בכריותם בנפן פרק אמרו לו (דף ע"ו): דכדון שבת ושגנת מלאכות דלא מיחייב אכל שבת ושגנת ודיקא מתמתניין דהכא דלא קתני חייב על כל אב מלאכה ומלאכה של כל שבת ושגנת ולדרידה היכי פריך הכא ליתמי חיוודע עיקר שבת אלא מני ליתמי עיקר דאס כן הוה משמע דלא מיחייב חיוודע עיקר שבת אכל שבת ושגנת ומדיק דהכי פריך ליתמי חיוודע עיקר שבת דחייב אכל אב מלאכה על כל שבת ושגנת ורשב"א מפרש דאי הוה מני דהכא חיוודע עיקר שבת חייב על כל אב מלאכה יוצא למדיק דלא מיחייב אכל שבת מדלא קתני חיוודע על כל אב מלאכה ושגנת כ"ש חיוודע עיקר שבת דמאר נמי על כל שבת ושגנת וכו'

כ"י חבד וואכסאן שבח דמי' פירש
שבח מייד על כל שבת וקשה לי
לעיל ליתמי הכיר ולבסוף שבח וישי' ש
למיפרק ליתמי מיעוט שנשבע דהוי רבוי
ברבוא עמי ויחיה קשר לר"י דמי' א
אבל תינוק שנשבע פטור. פירש
דמונבו מפרש לקמן דליקן מן-
לאומר מותר וספיקן ליה (רבא) (א-)
דוקא ממעט (אביי) (א-)
דכתיב מנעט בנגסה (א-)
לאטם דיותר דמי וקריבו לאטם מלמ
אחת כיון שזין דמיס חילוק איסור כח
אלא אומר ר"י דמיירי דלפי' אכלן
שנשבע אינו חייב

בל שכן שהוספת. כדפירש בקוממס
ומחייבי הכיר ולכסוף שכן ומניא

אבל לא שכחה מאי א) חייב על כל מלאכה ומלאכה ארתני היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על ככל מלאכה ומלאכה ליתני היודע עיקר ששבת וכל שכן הא אלא מתניתין כשהכיר ולבסוף שכן ודרבן ושמואל גמי כהכיר ולבסוף שכן דמי וחכי איתמר רב ושמואל דאמרי תרוייהו אפילו תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגיר לבין הנכרים כהכיר ולבסוף שכן דמי וחייב ורבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש דאמרי תרוייהו דוקא הכיר ולבסוף שכן אבל תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגיר לבין הנכרים פטור ממיטובי כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא אחת כיצד תינוק שנשבה לבין הנכרים וגר שנתגיר בין הנכרים ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת וחייב על הדם אחת ועל החלב אחת ועל ע"ז אחת ומונבו פטור וכך היה מונבו דן לפני רבי עקיבא הואיל ומויד קרוי חוטא ושוגג קרוי חוטא מה מויד שהיתה לו ידיעה אף שוגג שהיתה לו ידיעה אמר לו ר' עקיבא הרני מוסף על דברך אי מה מויד שהיתה לה ידיעה בשעת מעשה אף שוגג שהיתה לו ידיעה בשעת מעשה אמר לו הן וכל שכן שהוספת אמר לו לדברך אין זה קרוי שוגג אלא מויד קתני מיהא כיצד תינוק בשלמא לרב ושמואל ניהא אלא לרבי יוחנן ולרבי שמעון בן לקיש קשיא אמרי לך רבי יוחנן וריש לקיש לא מי איכא מונבו דפטור אנו דאמרין כמונבו מאי מעמא דמונבו דכתיב יתורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה וסמך ליה זהנפסא אשר תעשה ביד רמה הקיש שוגג למויד מה מויד שהיתה לו ידיעה אף שוגג שהיתה

לו ידיעה ורבנן האי תורה אחת מאי עכו
ליה ר' יהושע בן לוי לבריה תורה אחת יה

כל שנה דלא צריך למיחני' דמרישא שמעינן ליה דקמני
עיל: ור"ש האי. ה"נ לא בעי למימר דלא לחני' כל
כו לרצה דקריעות אלא ליחני צבא אקריטי היודע שפוא ש

ויערם דלרבי לא תנא במתניתין שכה מעיקרו דהיינו
 "דמ"י למיניה וליהו נמי צמר הכי הכי וצנפון ש
 דפרישט ונראה לר"י דודאי לא תני מיין חטלא
 טפי ולא השתא דקתי אפי מיין אלא אחת דפטורה אחת
 מי מיעוק שנשכר וכל נעטה לומר דפטור כרבי ויחזק
 ויערם דקסברי אומר מותר אטם הוא ואין נראה דט
 והא דלמר בפ"ב דמוכח (ק"ז:) בני גלות שבגהה פטר
 (ב"י) אומר מותר אטם הוא ולא דוקא קאמר צנפון (ב)
 ומוכר משום דעובא שבגהה כמיח דהא בפירקין (א)
 ופריך ליה אומר מותר אטם הוא ולא ליה למיחי
 : **ורביב** ע"ה הרב אחא. אט"ג דמילתא דפשיטא
 שיש בשבת מיעוק מלאכות וכל אדם נמי בלא מיעוק
 ממה מתחילין ללר"י (לקמן דף ע"ב.) אדם אחי מיין
 לא חזק ואי פקח לרבי"א דמאי אשטרימי מן לאשמעינן וכל

אף בזה מחייב ומחייב נמי כי ליכא ידיעה בשעת מעשה
ויו לקמן שגג בזה וזה שוגג האמור בתורה ומוקמין
ממשמעות שגגה דלדרכה שוגג משמע דלית ליה ידיעה ב
יכור קשה לר"י דהא פטרי מהיקשא תיטק שנשנה מהאי

מסורת הש"ס

(ב) יבמות ט. הוריות ט.
(ג) (דף סט.)

הגהות הב"ח

(ב) ד"ה חייב על וכו' ה"ל למיתני כג"ל ותנית למיכרך נמחק: (ג) רוח' ד"ה אבל תיזק וכו' דהא בפירקין ג"כ בסוף דף ע"ב:

רַב נָסִים גֵּאוֹן

[illegible]

(א) אשר דבר ה' אל משה את
כל אשר צוה ה' אליהם ביד
משה בן-אמר.

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones